

A LA MEMÒRIA DEL DR. VALENTÍ MASACHS I ALAVEDRA

Era encara un infant quan vaig conèixer el Dr. Valentí Masachs, la qual cosa fou propiciada per l'amistat existent entre ell i el meu pare, ambdós deixebles del conegut mestre manresà Sr. Josep Albagés. Fou també en aquests moments, donada la meua incipient afecció a les Ciències Naturals, quan vaig rebre els seus primers consells i sàvies orientacions. Tot i que ell era geòleg, sempre sabia escoltar els problemes i dubtes que hom li plantejava, i també sempre sabia trobar la solució o suggeriment més adient, malgrat que les qüestions suscitades fossin temes força deslligats de la seva especialitat, cosa que succeïa en el meu cas, atesa la meua dedicació a l'herpetologia, ja eixida durant la meua adolescència.

Fou, tanmateix, en la meua etapa universitària, quan les seves orientacions es prodigaren ostensiblement, i més encara quan havia de realitzar treballs de geomorfologia, donat que ell sempre me'ls revisava i corregia, bo i esmenant els múltiples errors sorgits del meu eixelebrament d'estudiant. Era en aquells moments quan el seu mestratge ultrapassava els límits de les aules i esdevenia encara més humana, al mateix temps que es feia palesa la seva dedicació incondicional a l'ensenyament, coneguda i agraïda per molts manresans.

Fou l'any 1975 quan el Dr. Masachs, coneixedor de la tasca que portàvem a terme, aïlladament, alguns naturalistes bagencs, ens suggerí d'aglutinar aquesta comesa mitjançant la formació d'una associació científica, la qual, un cop formada, esdevindria el Grup Autònom de Manresa de la Institució Catalana d'Història Natural, la fundació del qual es realitzà el 30 de maig de 1975.

La creació del G.A.M., sense cap mena de dubte, es deu a l'afany emprendor del Dr. Masachs, el qual, malgrat l'edat que no passa endebades i la seva precària salut, mai envellí, perquè les seves il·lusions i la seva capacitat de treball romanien inalterables, sense acusar el pas del temps. Prova d'això són les múltiples activitats que portava a terme en els darrers dies de la seva existència, i les que encara realitzava quan la mort el sorprengué d'una manera tan sobtada.

Ell fou qui ens presidí, ell era qui ens encoratjava quan el desànim feia estada entre nosaltres; ell era qui ens esperonava a seguir el nostre treball sense defallir. Ell era el mestre, però, per sobre de tot, fou l'amic en qui podíem confiar i sostenir-nos.

La present edició de l'ACTA del G.A.M. de la I.C.H.N., en la qual han participat i col·laborat un bon nombre dels seus membres, esdevé, en aquesta ocasió, un homenatge pòstum al Dr. Valentí Masachs i és, també, una prova ben patent, que evidencia que l'obra per ell iniciada continua i ha trobat un ampli ressò, cosa que es fa palesa en els treballs que constitueixen aquesta publicació, tots els quals són dedicats a la seva memòria, amb la qual cosa el G.A.M. ret una merescuda honorança a qui el bressà i fou el seu primer president.

FRANCESC JUNYENT
President del G.A.M. de la I.C.H.N.